

στάμενος οὐ;—Οὕτως.—Καὶ ψεύδεσθαι ἄρα καὶ ἕξαπατᾶν
καὶ ὠφελεῖν, ὁ μὲν ἐπιστάμενος οἷός τε ποιεῖν ἕκαστα τούτων
ἐν τῷ δέοντι καὶ τῷ καιρῷ, ὁ δὲ μὴ ἐπιστάμενος οὐ;—
Ἄληθῆ λέγεις.—Ὁ δὲ γε ταῦτα ποιῶν ἐν τῷ δέοντι δίκαιος; c
—Ναί.—Δι' ἐπιστήμην δέ γε ταῦτα ποιεῖ.—Πῶς δ' οὐ;—
Δι' ἐπιστήμην ἄρα δίκαιος ὁ δίκαιος.—Ναί.—Οὐκοῦν ὁ ἄδικος
διὰ τὸ ἐναντίον ἄδικός ἐστιν τῷ δικαίῳ;—Φαίνεται.—Ὁ δὲ
δίκαιος διὰ σοφίαν δίκαιος.—Ναί.—Δι' ἀμαθίαν ἄρα ὁ ἄδικος 5
ἄδικος.—Ἔοικε.—Κωδυνεῦει ἄρα ὁ μὲν οἱ πρόγονοι ἡμῶν
κατέλιπον σοφίαν δικαιοσύνη εἶναι, ὁ δὲ ἀμαθίαν, τοῦτο δὲ
ἀδικία.—Ἔοικεν.—Ἐκόντες δὲ ἀμαθεῖς εἰσιν οἱ ἄνθρωποι d
ἢ ἄκουτες;—Ἄκουτες.—Ἄκουτες ἄρα καὶ ἄδικοι;—Φαί-
νεται.—Οἱ δὲ ἄδικοι πονηροί;—Ναί.—Ἄκουτες ἄρα πονηροὶ
καὶ ἄδικοι;—Παντάπασιν μὲν οὖν.—Διὰ δὲ τὸ ἄδικοι εἶναι
ἀδικούσων;—Ναί.—Διὰ τὸ ἀκούσιον ἄρα;—Πάνυ γε.—Οὐ 5
μὲν δὴ διὰ τὸ ἀκούσιον γε τὸ ἐκούσιον γίγνεται.—Οὐ γὰρ
οὖν.—Διὰ δὲ τὸ ἄδικον εἶναι τὸ ἀδικεῖν γίγνεται.—Ναί.—
Τὸ δὲ ἄδικον ἀκούσιον.—Ἀκούσιον.—Ἄκουτες ἄρα ἀδικούσων
καὶ ἄδικοί εἰσιν καὶ πονηροί.—Ἄκουτες, ὥς γε φαίνεται.—
Οὐκ ἄρα ἐψεύσατο τοῦτό γε αἰοιδός.—Οὐκ ἔοικεν. 10

ΠΕΡΙ ΑΡΕΤΗΣ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΙΠΠΟΤΡΟΦΟΣ

St. III

p. 376

Ἄρα διδακτόν ἐστιν ἡ ἀρετή; ἢ οὐ διδακτόν, ἀλλὰ φύσει a
οἱ ἀγαθοὶ γίνονται ἄνδρες, ἢ ἄλλῃ τινὶ τρόπῳ;—Οὐκ ἔχω
εἰπεῖν ἐν τῷ παρόντι, ὦ Σώκρατες.—Ἀλλὰ ὦδε σκεψώμεθα b
αὐτό. φέρε, εἴ τις βούλοιο ταύτην τὴν ἀρετὴν γενέσθαι

b 7 ποιεῖν Z : εἰπεῖν AY c 7 κατέλιπον A (sed i in ras.) Y :
κατέλειπον pr. AZO d 4 ἄδικοι scr. recc. : ἄδικον AY Z
ΙΠΠΟΤΡΟΦΟΣ O (personas om. A) : ΕΤΑΙΡΟΣ vulg.

ἀγαθὸς ἦν ἀγαθοὶ εἰσιν οἱ σοφοὶ μάγειροι, πόθεν ἂν γένοιτο;
 —Δῆλον ὅτι εἰ παρὰ τῶν ἀγαθῶν μαγείρων μάθοι.—Τί δέ;
 5 εἰ βούλοιο ἀγαθὸς γίγνεσθαι ἰατρός, παρὰ τίνα ἂν ἐλθῶν
 γένοιτο ἀγαθὸς ἰατρός;—Δῆλον δὴ ὅτι παρὰ τῶν ἀγαθῶν
 τινὰ ἰατρῶν.—Εἰ δὲ ταύτην τὴν ἀρετὴν ἀγαθὸς βούλοιο
 c γενέσθαι ἤνπερ οἱ σοφοὶ τέκτονες;—Παρὰ τῶν τεκτόνων.
 —Εἰ δὲ ταύτην τὴν ἀρετὴν βουλευθεῖη ἀγαθὸς γενέσθαι ἤνπερ
 οἱ ἄνδρες οἱ ἀγαθοὶ τε καὶ σοφοί, ποῖ χρὴ ἐλθόντα μαθεῖν;
 —Οἶμαι μὲν καὶ ταύτην, εἴπερ μαθητὸς ἐστί, παρὰ τῶν
 5 ἀνδρῶν τῶν ἀγαθῶν· πόθεν γὰρ ἄλλοθεν;—Φέρε δὴ, τίνες
 ἡμῖν ἄνδρες ἀγαθοὶ γεγονάσιν; ἵνα σκεψώμεθα εἰ οὗτοί
 εἰσιν οἱ τοὺς ἀγαθοὺς ποιοῦντες.—Θουκυδίδης καὶ Θεμι-
 στοκλῆς καὶ Ἀριστείδης καὶ Περικλῆς.—Τούτων οὖν ἐκάστου
 d ἔχομεν διδάσκαλον εἰπεῖν;—Οὐκ ἔχομεν· οὐ γὰρ λέγεται.
 —Τί δέ; μαθητὴν ἢ τῶν ξένων τινὰ ἢ τῶν πολιτῶν ἢ ἄλλον,
 ἐλεύθερον ἢ δούλον, ὅστις αἰτίαν ἔχει διὰ τὴν τούτων ὀμι-
 λίαν σοφός τε καὶ ἀγαθὸς γεγονέναι;—Οὐδὲ τοῦτο λέγεται.
 5 —Ἄλλ' ἄρα μὴ ἐφθόρουν μεταδιδόναι τῆς ἀρετῆς τοῖς ἄλλοις
 ἀνθρώποις;—Τάχα.—Ἐὰρ ἵνα μὴ ἀντίτεχνοι αὐτοῖς γί-
 γνουτο, ὥσπερ οἱ μάγειροί τε καὶ ἰατροὶ καὶ τέκτονες
 φθονοῦσιν; οὐ γὰρ λυσιτελεῖ αὐτοῖς πολλοὺς ἀντιτέχνους
 γίγνεσθαι οὐδὲ οἰκεῖν ἐν πολλοῖς αὐτοῖς ὁμοίοις. ἄρ' οὖν
 10 οὕτω καὶ τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς οὐ λυσιτελεῖ ἐν ὁμοίοις
 αὐτοῖς οἰκεῖν;—Ἴσως.—Εἰσὶν δὲ οἱ αὐτοὶ οὐχὶ ἀγαθοὶ τε καὶ
 δίκαιοι;—Ναί.—Ἐστὶν οὖν ὅτῳ λυσιτελεῖ μὴ ἐν ἀγαθοῖς
 οἰκεῖν ἀνδράσω ἀλλ' ἐν κακοῖς;—Οὐκ ἔχω εἰπεῖν.—Ἄρ' οὖν
 οὐδὲ τοῦτ' ἔχεις εἰπεῖν, πότερον ἔργον ἐστὶν τῶν μὲν ἀγαθῶν
 15 βλάπτειν, τῶν δὲ κακῶν ὠφελεῖν, ἢ τοῦναντίου;—Τοῦ-
 377 ναντίου.—Οἱ μὲν ἀγαθοὶ ἄρα ὠφελούσιν, οἱ δὲ κακοὶ βλά-
 πτουσιν;—Ναί.—Ἐστὶν οὖν ὅστις βούλεται βλάπτεσθαι
 μᾶλλον ἢ ὠφελεῖσθαι;—Οὐ πάνυ.—Οὐδεὶς ἄρα βούλεται ἐν

b₃ ἦν Fischer: ῥ libri b₄ δέ] δαί fecit A² c₄ μαθητός in
 marg. iterat A² d₂ δέ Z: δῆ Λ Υ ἔλλων pr. A

πονηροῖς οἰκεῖν μᾶλλον ἢ ἐν χρηστοῖς.—Οὕτως.—Οὐδεὶς ἄρα
 φθονεῖ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἄλλω, ὥστε ἀγαθὸν καὶ ὅμοιον ἑαυτῷ 5
 ποιῆσαι.—Οὐκ οὖν φαίνεται γε δὴ ἐκ τοῦ λόγου.—Ἀκήκοας
 οὖν ὅτι Θεμιστοκλεῖ Κλεόφαντος υἱὸς ἐγένετο;—Ἀκήκοα.
 —Οὐκοῦν δῆλον ὅτι οὐδὲ τῷ υἱεῖ ἐφθόνηι ὡς βελτίστῳ γενέ-
 σθαι ὁ Θεμιστοκλῆς, ὅς γε ἄλλω οὐδενί, εἴπερ ἦν ἀγαθός; **b**
 ἦν δέ, ὡς φαμεν.—Ναί.—Οἶσθα οὖν ὅτι Θεμιστοκλῆς τὸν ἰὸν
 ἱππέα μὲν ἐδίδάξατο σοφὸν εἶναι καὶ ἀγαθόν—ἐπέμενε γοῦν
 ἐπὶ τῶν ἵππων ὀρθὸς ἐστηκώς, καὶ ἠκόντιζεν ἀπὸ τῶν ἵππων
 ὀρθός, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ θαυμάσια εἰργάζετο—καὶ ἄλλα 5
 πολλὰ ἐδίδαξεν καὶ ἐποίησεν σοφόν, ὅσα διδασκάλων ἀγαθῶν
 εἶχετο. ἢ ταῦτα οὐκ ἀκήκοας τῶν πρεσβυτέρων;—Ἀκήκοα.
 —Οὐκ ὄρα τὴν φύσιν γέ τις τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ αἰτιάσαιτ' ἂν **c**
 κακὴν εἶναι.—Οὐκ ἂν οὖν δικαίως γε ἐξ ὧν σὺ λέγεις.—Τί
 δὲ τόδε; ὡς Κλεόφαντος ὁ Θεμιστοκλέους υἱὸς ἀνὴρ ἀγαθὸς
 καὶ σοφὸς ἐγένετο ἅπερ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἦν σοφός, ἤδη τοῦτο
 ἤκουσας ἢ νεωτέρου ἢ πρεσβυτέρου;—Οὐκ ἤκουσα.—Ἄρ' 5
 οὖν ταῦτα μὲν οἰόμεθα βούλεσθαι αὐτὸν τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν
 παιδεῦσαι, ἦν δὲ αὐτὸς σοφίαν ἦν σοφός, μηδὲν βελτίω
 αὐτὸν ποιῆσαι τῶν γειτόνων μηδενός, εἴπερ διδακτὸν ἦν ἢ **d**
 ἀρετή;—Οὐκ οὖν εἰκός γε.—Οὗτος μὲν δὴ σοὶ τοιοῦτος δι-
 δάσκαλος ἀρετῆς, ὃν ὑπέϊπες· ἄλλον δὲ δὴ σκεψώμεθα,
 Ἄριστείδην, ὃς ἔθρεψεν μὲν τὸν Λυσίμαχον, ἐπαίδευσε δὲ
 κάλλιστα Ἀθηναίων ὅσα διδασκάλων εἶχετο, ἄνδρα δὲ οὐ- 5
 δενὸς βελτίω ἐποίησεν· τοῦτον γὰρ καὶ σὺ καὶ ἐγὼ εἶδομεν
 καὶ συνεγενόμεθα.—Ναί.—Οἶσθα οὖν ὅτι Περικλῆς αὖ
 ἔθρεψεν υἱεῖς Πάραλον καὶ Ξάνθιππον, ὧν καὶ σὺ μοι δοκεῖς
 τοῦ ἐτέρου ἐρασθῆναι. τούτους μέντοι, ὡς καὶ σὺ οἶσθα, **e**
 ἱππέας μὲν ἐδίδαξεν οὐδενὸς χείρους Ἀθηναίων, καὶ μου-
 σικὴν καὶ τὴν ἄλλην ἀγωνίαν καὶ τὰλλα ἐπαίδευσεν ὅσα
 τέχνη διδάσκονται, οὐδενὸς χείρους· ἀγαθοὺς δὲ ἄρα ἄνδρας

a 5 ἄλλω ὥστε scr. rec. : ἀλλ' ὥστε A Y Z : ἄλλον ὡς οἶός τε ci.
 Schneider b 3 ἐπέμενε Meno 93 d 3 : ἐπέβαινε libri c 3 δὲ]
 dal fecit A²

- 5 οὐκ ἐβούλετο ποιῆσαι;—'Ἄλλ' ἴσως ἂν ἐγένοντο, ὦ Σώκρατες, εἰ μὴ νέοι ὄντες ἐτελεύτησαν.—Σὺ μὲν εἰκότως βοηθεῖς τοῖς παιδικοῖς, Περικλῆς δὲ ἐκείνους, εἴπερ διδακτὸν ἦν ἀρετὴ καὶ οἶός τ' ἦν ἀγαθοὺς ποιῆσαι, πολὺ πρότερον ἂν τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν σοφοὺς ἐποίησεν ἢ μουσικὴν καὶ ἀγωνίαν.
- 378 ἀλλὰ μὴ οὐκ ἦ διδακτὸν, ἐπεὶ Θουκυδίδης αὐτὸν δύο ἕεις ἔθρεψεν, Μελησίαν καὶ Στέφανον, ὑπὲρ ὧν σὺ οὐκ ἂν ἔχοις εἰπεῖν ἄπερ ὑπὲρ τῶν Περικλέους ἰῶν· τούτων γὰρ δὴ καὶ σὺ οἴσθα τὸν γ' ἕτερον μέχρι γήρως βιοῦντα, τὸν δ' ἕτερον
- 5 πόρρω πάνυ. καὶ μὴν καὶ τούτῳ ὁ πατὴρ ἐπαίδευσεν τὰ τε ἄλλα εὖ καὶ ἐπάλαισαν κάλλιστα Ἀθηναίων· τὸν μὲν γὰρ Ξανθία ἔδωκεν, τὸν δὲ Εὐδώρῳ, οὗτοι δὲ που ἐδόκουν κάλλιστα τῶν τότε παλαίειν.—Ναί.—Οὐκοῦν δῆλον ὅτι οὗτος
- b οὐκ ἂν ποτε οἱ μὲν ἔδει δαπανώμενον διδάσκειν, ταῦτα μὲν ἐδίδαξεν τοὺς παῖδας τοὺς ἑαυτοῦ, οἱ δ' οὐδὲν ἔδει ἀναλώσαντα ἀγαθοὺς ἀνδρας ποιῆσαι, τοῦτο δὲ οὐκ ἂν ἐδίδαξεν, εἰ διδακτὸν ἦν;—Εἰκός γε.—'Ἀλλὰ γὰρ ἴσως ὁ Θουκυδίδης
- 5 φαῦλος ἦν, καὶ οὐχὶ ἦσαν αὐτῷ πλείστοι φίλοι Ἀθηναίων καὶ τῶν συμμάχων. καὶ οἰκίας ἦν μεγάλης καὶ ἐδύνατο μέγα ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις Ἑλλησιν, ὥστ' εἴπερ
- c ἦν τοῦτο διδακτὸν, ἐξηῦρεν ἂν ὅστις αὐτοῦ ἐμελλεν τοὺς ἕεις ἀγαθοὺς ποιήσῃν ἢ τῶν ἐπιχωρίων ἢ τῶν ξένων, εἰ αὐτὸς μὴ ἐσχόλαζε διὰ τὴν τῆς πόλεως ἐπιμέλειαν. ἀλλὰ γάρ, ὦ ἑταίρε, μὴ οὐκ ἦ διδακτὸν ἢ ἀρετὴ.—Οὐκ, ἴσως.—'Ἀλλὰ
- 5 δὴ εἰ μὴ διδακτὸν ἐστίν, ἄρα φύσει φύονται οἱ ἀγαθοί; καὶ τοῦτο τῆδέ πη σκοποῦντες ἴσως ἂν εὖροιμεν. φέρε γάρ· εἰσὶν ἡμῖν φύσεις ἵππων ἀγαθῶν;—Εἰσίν.—Οὐκοῦν εἰσὶν
- d τινες ἀνθρωποὶ τέχνην ἔχοντες ἢ τὰς τῶν ἵππων τῶν ἀγαθῶν φύσεις γιννώσκουσιν, καὶ κατὰ τὸ σῶμα πρὸς δρόμον, καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν, οἴτινές τε θυμοειδεῖς καὶ ἄθυμοι;—Ναί.—Τίς οὖν αὕτη ἢ τέχνη ἐστίν; τί ὄνομα αὐτῆ;—Ἴππική.—
- 5 Οὐκοῦν καὶ περὶ τοὺς κύνας ὡσαύτως ἐστίν τις τέχνη ἢ τὰς

ἀγαθὰς καὶ τὰς κακὰς φύσεις τῶν κυνῶν διακρίνουσιν;—
 *Ἔστι.—Τίς αὐτή;—Ἡ κυνηγετική.—Ἄλλὰ μὴν καὶ περὶ
 τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον εἰσὶν ἡμῖν δοκιμασταί, οἵτινες
 ὀρῶντες κρίνουσιν τό τε βέλτιον καὶ τὸ χεῖρον;—Εἰσίν.— e
 Τίνας οὖν τούτους καλεῖς;—Ἀργυρογνώμονας.—Καὶ μὴν οἱ
 παιδοτρίβαι γινώσκουσι σκοπούμενοι τὰς φύσεις τὰς τῶν
 σωματῶν τῶν ἀνθρώπων ὁποῖαί τε χρησταὶ καὶ ὁποῖαι μὴ
 πρὸς ἐκάστους τῶν πόρων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ νέων 5
 ὅσα μέλλει τῶν σωματῶν ἄξια λόγου ἔσσεσθαι καὶ ἐν οἷς
 ἐλπίς ἔστι πολλὴ τὰ ἔργα, ὅσα σώματος ἔχεται, εὖ ἀπεργά-
 σασθαι.—Ἔστι ταῦτα.—Πότερον οὖν σπουδαιότερόν ἐστιν
 ταῖς πόλεσιν ἵπποι καὶ κύνες ἀγαθοὶ καὶ τὰλλα τὰ τοιαῦτα,
 ἢ ἄνδρες ἀγαθοί;—Ἄνδρες ἀγαθοί.—Τί οὖν; οἶει ἂν, εἴπερ 379
 ἦσαν φύσεις ἀγαθαὶ πρὸς ἀρετὴν ἀνθρώπων, οὐκ ἂν πάντα
 μεμηχανῆσθαι τοὺς ἀνθρώπους ὥστε διαγιγνώσκειν αὐτάς;
 —Εἰκός γε.—Ἐχεις οὖν τινα εἰπεῖν τέχνην ἣτις ἔστιν ἐπὶ
 ταῖς φύσεσιν ταῖς τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀγαθῶν ἀποδεδειγμένη, 5
 ὥστε δύνασθαι αὐτὰς κρίνειν;—Οὐκ ἔχω.—Καὶ μὲν δὴ
 πλείστον ἂν ἦν ἄξια καὶ οἱ ἔχοντες αὐτήν· οὔτοι γὰρ ἂν
 ἡμῖν ἀπέφαινον τῶν νέων τοὺς μέλλοντας ἀγαθοὺς ἔσσεσθαι
 ἔτι παῖδας ὄντας, οὓς ἂν ἡμεῖς παραλαβόντες ἐφυλάττομεν b
 ἐν ἀκροπόλει δημοσίᾳ, ὥσπερ τὸ ἀργύριον, καὶ μᾶλλον τι,
 ἵνα μὴ τι φλαῦρον ἡμῖν πάθοιεν μήτε ἐν μάχῃ μήτε ἐν
 ἄλλῳ μηδενὶ κινδύνῳ, ἀλλ' ἀπέκειντο τῇ πόλει σωτῆρές τε
 καὶ εὐεργέται, ἐπειδὴ γε εἰς τὴν ἡλικίαν ἀφίκοντο. ἀλλὰ 5
 γὰρ κινδυνεύει οὔτε φύσει οὔτε μαθήσει ἡ ἀρετὴ τοῖς ἀνθρώ-
 ποις παραγίγνεσθαι.—Πῶς οὖν ἂν ὦ Σώκρατες σοὶ δοκοῦσιν
 γίγνεσθαι, εἰ μήτε φύσει μήτε μαθήσει γίνονται; τίς ἄλλον c
 τρόπον γίνονται ἂν οἱ ἀγαθοί;—Οἶμαι μὲν οὐκ ἂν ῥαδίως
 αὐτὸ δηλωθῆναι, τοπάζω μέντοι θεῖον τι μάλιστα εἶναι τὸ
 κτήμα καὶ γίγνεσθαι τοὺς ἀγαθοὺς ὥσπερ οἱ θεοὶ τῶν

b 4 ἀπέκειντο scr. recc. : ἐπέκειντο A Y Z b 5 γε Z : δὲ A Y
 b 6 γὰρ ge vera A c 3 μέντοι Stob. : μὲν δὲ libri

- 5 μάντεων καὶ οἱ χρησμολόγοι. οὗτοι γὰρ οὔτε φύσει τοιοῦτοι γίνονται οὔτε τέχνη, ἀλλ' ἐπιπνοία ἐκ τῶν θεῶν γιγνόμενοι τοιοῦτοί εἰσι. οὕτω δὲ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ ἀγαθοὶ λέγουσι ταῖς πόλεσιν ἐκάστοτε τὰ ἀποβησόμενα καὶ τὰ
- d μέλλοντα ἔσεσθαι ἐκ θεοῦ ἐπιπνοίας πολὺ μᾶλλον καὶ ἐναργέστερον ἢ οἱ χρησμωδοί. λέγουσιν δέ που καὶ αἱ γυναῖκες ὅτι Θεὸς ἀνὴρ οὗτός ἐστι· καὶ Λακεδαιμόνιοι ὅταν τινα μεγαλοπρεπῶς ἐπαινώσιν, θεῖον ἄνδρα φασὶν εἶναι.
- 5 πολλαχοῦ δὲ καὶ Ὅμηρος τῷ αὐτῷ τούτῳ καταχρῆται καὶ οἱ ἄλλοι ποιηταί. καὶ ὅταν βούληται θεὸς εὖ πράξει πόλιν, ἄνδρας ἀγαθοὺς ἐνεποίησεν· ὅταν δὲ μέλλῃ κακῶς πράξει πόλις, ἐξέειλε τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀγαθοὺς ἐκ ταύτης τῆς πόλεως ὁ θεός. οὕτως ἔοικεν οὔτε διδακτὸν εἶναι οὔτε φύσει
- 10 ἀρετῆ, ἀλλὰ θεία μοίρα παραγίγνεται κτωμένοις.

St. III
p. 380

ΔΗΜΟΔΟΚΟΣ

- a Σὺ μὲν δὴ κελεύεις με, ὦ Δημόδοκε, συμβουλεύειν ὑμῖν περὶ ὧν συνέρχεσθε βουλευσόμενοι· ἐμοὶ δὲ σκοπεῖσθαι ἐπέρχεται τί ποτε δύναται ἢ σύνοδος ὑμῶν καὶ ἡ τῶν οἰομένων συμβουλεύειν ὑμῖν προθυμία καὶ ἡ ψῆφος ἢν
- 5 φέρειν ἕκαστος ὑμῶν διανοεῖται. τοῦτο μὲν γάρ, εἰ μὴ ἔστιν ὀρθῶς καὶ ἐμπείρως συμβουλεύειν περὶ ὧν συνέρχεσθε βουλευσόμενοι, πῶς οὐ γελοῖόν ἐστιν συνέρχεσθαι βουλευσο-
- b μένους περὶ ὧν συμβουλεύειν οὐκ ἔστιν ὀρθῶς; τοῦτο δέ, εἰ μὲν ἔστιν ὀρθῶς συμβουλεύειν καὶ ἐμπείρως περὶ τῶν τοιούτων, ἐπιστήμη δ' ἀφ' ἧς ἔστιν ὀρθῶς συμβουλεύειν καὶ

d 10 παραγίγνεται A Y Z : παραγίγνεσθαι vulg.

a 2 ὧν συνέρχεσθε A Z : ὧν ἂν συνέρχησθε Y (et mox a 6) b 2 μὲν ἔστιν Y Z et in marg. A³ : om. A b 3 ἐπιστήμη A Y Z : ἔστιν ἐπιστήμη A² (ἔστιν in marg.) O δ' Y Z et δὲ s. v. A² : om. A καὶ ἐμπείρως A : om. Y Z